

12. KVARTÉR 2006

BRNO, 30. 11. 2006

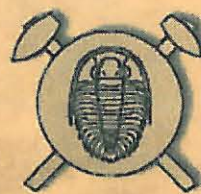

Sborník abstrakt

Editoři:
Martina Ábelová & Martin Ivanov

Ústav geologických věd Přírodovědecké
fakulty Masarykovy univerzity

Česká geologická společnost

Cattle loose horns from the Eneolithic site of Hostivice-Litovice (Czech Republic, Central Europe): breed character or pathology?

Nález pohyblivých rohů tura z eneolitické lokality v Hostivicích-Litovicích: znak plemena nebo patologie?

RENÉ KYSELÝ

Archeologický ústav Praha, kysely@arup.cas.cz

Generally, nine features at Hostivice-Litovice (excavated by I. Pleinerova in 1997-1998, distr. Prague-west) contained animal bones. Archaeological finds of ritual character came from at least two pits of Funnel beaker period. Feature no. 5 contained remains of several cattle skeletons. Horn cores of one of them and related area on a frontal bone are of particular interest. The nature of this find shows that horn cores were not firmly attached to frontal bones and so horns had to be movable (maybe hanging). It is complicated to find out some causation of that state. It could be kind of breed, since this state appears (even though very rarely) in some breeds in recent breeding as well and is genetically inherited. It could be also a teratology (developmental mistake) or other pathological state. In recent breeding, it can be exceptionally caused by an accident. As shown by archaeozoological evidence and depictions coming from the past, the horncores were deformed by men deliberately (North Africa). As the left and right horncores are completely symmetrical, an accident is far less probable. As the described find is exceptional in the archaeozoological evidence, it is important to deal with it especially.

(tentýž poster byl prezentován na konferenci ICAZ v Mexico-City v srpnu 2006)

Staré stezky v České republice od dob keltů po čas Velké Moravy

RADAN KVĚT

Síť starých stezek do doby železné byla u nás nestejnorodá a těžko definovatelná. Laténská doba, která přinesla největší zahuštění sídel a tudíž i stezek v naší krajině, se dá dobře označit za čas největšího rozkvětu nejen ve výrobě zvláště pak železného zboží, ale i propojení komunikací. Hlavní část sídel Čech se nacházela v nížinách a jen území západně od řeky Vltavy se dostalo spojení až k Dunaji. Na Moravě také se soustředilo osídlení především do úvalů. Z uvedeného pak vyplývá, že spojení Čech a Moravy se mohlo dít prakticky jen v jedné zóně a to stručně naznačeno z okolí dnešních měst Litomyšle a Moravské Třebové. V době římské za germánského méně výrazného osídlení prakticky nemohlo dojít k větším změnám v síti stezek. Za slovanského okupování území s vytvořenou sítí stezek především v nižších polohách se zprvu sotva mohlo mnoho změnit. Proto je zřejmé, že spojení Čech a Moravy až do doby Velké Moravy tedy do doby než se začala osídlovat krajina výše položená, zůstalo stejné jako v době Keltů. Z uvedeného vyplývá, že území centra Čech tedy od středního Labe a dolní Vltavy (širší Pražsko),

které se stalo ústřední křižovatkou Čech, si stále udržovalo hlavní spojení s Moravou po trase dnešních měst Litomyšl a Moravská Třebová .k tehdejší hlavní křižovatce Moravy Olomoucku. Z hornomoravského úvalu vedly spoje na východ (severovýchod) přes Moravskou bránu mimo naši krajinu a ovšem hlavně do dolnomoravského úvalu s centrem Velké Moravy. Také vedly od křižovatky Olomoucka stezky do dyjskosvrateckého úvalu, který až po zániku Velké Moravy se stal osou s novými frekventovanými spojeními do Čech.

Literatura

KVĚT R. (2003): Duše krajiny. – Praha, Academia.

KVĚT R., POBORSKÝ V. (ed.) (2006): Cesty a stezky do časů Velké Moravy. – Knížnice Moravskoslezského archeologického klubu, Brno, sv. 4.